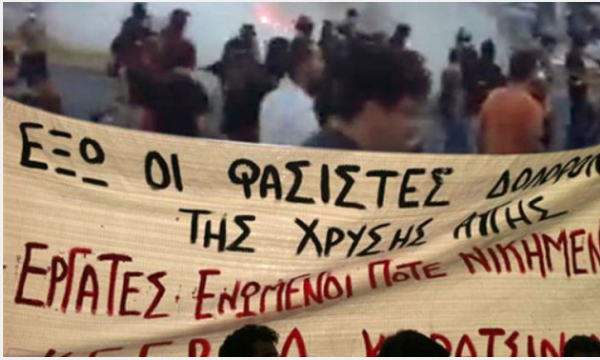

Ανακοίνωση του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση για τον 1 χρόνο από την δολοφονία του Π. Φύσσα από τους φασίστες της Χ.Α.

Εργαζόμενοι και εργαζόμενες, νέοι και νέες

Η δολοφονία του από τους νεοναζιστές εγκληματίες της Χρυσής Αυγής αποτέλεσε την αιματηρή σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι των αντιφασιστικών αντιρατσιστικών διαθέσεων των εργαζομένων και του ελληνικού λαού. Η δίκαιη οργή για την οργανωμένη πολιτική δολοφονία αποτίναξε το φόβο απέναντι στις συμμορίες της στις εργατογειτονιές και στα σχολεία και γέννησε τη διεθνή δημοκρατική κατακραυγή. Όλα αυτά ανάγκασαν την άρχουσα τάξη και την ακροδεξιά νεοφιλελεύθερη συγκυβέρνηση ΝΔ - ΠΑΣΟΚ να ανακόψουν πρύμναν. Η αντιφασιστική έκρηξη και το λαϊκό κίνημα έβαλαν προσωρινά φρένο στην βαθύτερη τάση του ολοκληρωτικού κοινοβουλευτισμού για πολιτική συνεργασία με τους φασίστες, ανάγκασε την κυβέρνηση να οδηγήσει στη φυλακή τους δολοφόνους του Π. Φύσσα και να ανοίξει η δικαστική δίωξη για τα πολλαπλά εγκλήματα της Χρυσής Αυγής, ανέκοψε την ορμητική ιδεολογική, πολιτική και εκλογική άνοδο του νεοφασισμού.

Ωστόσο, δεν χρειάζεται καμία επανάπαυση. Όπως δείχνει η συμμαχία της ΕΕ, των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ με τους νεοφασίστες στην Ουκρανία, η άνοδος του ακροδεξιού εθνικισμού στην ΕΕ, η τάση αναγέννησης και ενίσχυσης του νεοφασισμού στην Ευρώπη και, με άλλο πρόσωπο, στις ΗΠΑ, αλλά και η εκλογική ενίσχυση της Χρυσής Αυγής στις ευρωεκλογές, το αυγό του φιδιού εκκολάπτεται και σπάει μέσα στον βούρκο του καπιταλισμού και της βαθιάς δομικής του κρίσης, που δεν ξεπερνιέται. Εξάλλου ήταν η κρίση του 1929, που ξεπέταξε το τέρας για πρώτη φορά στην ανθρώπινη ιστορία.

«Χρυσή Αυγή» του ολοκληρωτικού καπιταλισμού

Η Χρυσή Αυγή και ο νεοφασισμός δεν είναι αντισυστημικές δυνάμεις. Εκφράζουν πολιτικά και ιδεολογικά στην πιο καθαρή μορφή τη **συστημική τάση** για καταπίεση έως και πλήρη κατάργηση των εργατικών και λαϊκών ελευθεριών, της αντισυστημικής δράσης των συνδικάτων, των μαζικών φορέων, των μετώπων και κομμάτων της εργατικής τάξης και του λαού. Εκφράζουν πολιτικά και ιδεολογικά την κρίση του αστικού κοινοβουλευτισμού και τη βαθιά αντιδημοκρατική τάση του κεφαλαίου για αναίρεση όλων των δημοκρατικών κατακτήσεων ακόμη και των τυπικά κοινοβουλευτικών. **Όχι για λιγότερο, αλλά για περισσότερο και μεγαλύτερο κατασταλτικό κράτος.** Αντί να κτυπήσουν «τα λαμόγια στη βουλή» (όπως έλεγαν), κτύπησαν εργάτες, συνδικαλιστές, αριστερούς και μετανάστες. Εξάντλησαν το κοινοβουλευτικό τους έργο στην κατάθεση ερωτήσεων υπέρ των εφοπλιστών αποκαλύπτοντας ποιών τα συμφέροντα εκπροσωπούν.

Η Χρυσή Αυγή και ο νεοφασισμός εκφράζουν πολιτικά και ιδεολογικά στην πιο καθαρή μορφή τις νέες αντιδραστικές τάσεις του κεφαλαίου για σταθεροποίηση και ανάταξη του ποσοστού κέρδους, για **νέες δουλικές σχέσεις εργασίας** βαθύτερης εκμετάλλευσης, για εξοβελισμό της εργασίας από την παραγωγή χάριν του κέρδους, για νέα ολοκληρωτική υποταγή της επιστήμης και της γνώσης στο κέρδος. Από εκεί απορρέει ο **αντεργατικός ρατσισμός που ρίχνει τα μεροκάματα**, οι «νέες» ιδέες ευθανασίας των αρρώστων και των γέρων, η γκετοποίηση και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και καταναγκαστικής απλήρωτης εργασίας των μεταναστών και των ανέργων, ο ανορθολογισμός και ο πολυποίκιλος

θηρσκευτικός και ιδεολογικός μυστικισμός. Ιδέες που διαποτίζουν σιγά – σιγά τον πλανήτη, όλα σχεδόν τα αστικά κόμματα, δεξιά και σοσιαλδημοκρατικά, τους «φιλοσόφους» και τους «επιστήμονες» της σύγχρονης αστικής τάξης.

Πάνω από όλα, όμως, η Χρυσή Αυγή και ο νεοφασισμός εκφράζουν πολιτικά και ιδεολογικά τον **βαθύ φόβο της άρχουσας τάξης** και του κεφαλαίου για μια αντικαπιταλιστική ανατροπή της αντιδραστικής επίθεσής τους, για τον κλονισμό του συστήματος και τις επαναστάσεις της νέας εποχής. Από κει απορρέει το αντικομμουνιστικό, αντιαριστερό, αντεργατικό και αντιλαϊκό ντελίριο των εκπροσώπων του συστήματος, των εφοπλιστών, τραπεζιτών και βιομηχάνων, της κυβέρνησης, της τρόικας, της ΕΕ, του ΝΑΤΟ, της αστυνομίας, του δικαστικού συστήματος και των ΜΜΕ.

Ο φόβος από τις απεργίες και τις «πλατείες»

Αυτές οι ανατρεπτικές τάσεις εμφανίστηκαν πρωτόλεια και αντιφατικά στην Ελλάδα, μέσα από τον πρώτο εξεγερσιακό κύκλο του 2010- 2012, στις γενικές απεργίες, στις καταλήψεις και στις «πλατείες των αγανακτισμένων» ενάντια στα μνημόνια. Η Χρυσή Αυγή δεν ήταν «γέννημα των πλατειών», όπως λένε οι «αναλυτές» του συστήματος και της κυβέρνησης. Ακριβώς το αντίθετο: Ήταν **γέννημα του φόβου της άρχουσας τάξης** από τις απεργίες και τις πλατείες. Η Χρυσή Αυγή επιλέχθηκε, στηρίχθηκε και ενισχύθηκε οικονομικά και μιντιακά από το κεφάλαιο και αξιοποιήθηκε πολιτικά από τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και την τρόικα για να περάσει η τρομοκρατία τους, να περάσουν τα μνημόνια. Για να μη στραφεί η εργατική λαϊκή οργή προς την Αριστερά, την ανατροπή, την επανάσταση και τον κομμουνισμό της εποχής μας, αλλά προς την Ακροδεξιά, τη συντήρηση, την αντεπανάσταση και το φασισμό της εποχής μας. Όπως ακριβώς στην Ιταλία, στην Ισπανία και τη Γερμανία, στον προηγούμενο αιώνα.

Η σχετική σταθεροποίηση του αστικού πολιτικού και κοινοβουλευτικού συστήματος μετά το 2012, η προσωρινή αποτροπή του κινδύνου μιας λαϊκής ανατροπής «από τα κάτω», όχι μόνο μείωσε την άμεση αξία χρήσης της Χρυσής Αυγής για το κεφάλαιο, αλλά γέννησε νέους κινδύνους ανταπάντησης του μαζικού κινήματος. Όταν η τρομοκρατία περνά από τους ανυπεράσπιστους μετανάστες και τους ομοφυλόφιλους στις εργατικές και λαϊκές οργανώσεις, όταν «επιτρέπεται» η χρήση της παρανομίας και της τρομοκρατίας από τα δεξιά ενάντια ακόμη και στις τυπικά νόμιμες οργανώσεις και κόμματα του λαού, δεν μπορεί επί μακρόν να «απαγορεύεται» η εργατολαϊκή αντίσταση από τα αριστερά **με όλες τις μορφές** ενεργητικής εργατικής περιφρούρησης και λαϊκής αυτοάμυνας. Όμως, το τέρας είχε ήδη βγει από το αυγό. Όπως όλα τα φαινόμενα, ακολούθησε τη δική του αυτοτελή πορεία. Ο νεοφασισμός, γεννημένος μέσα από την κρίση και με τη βοήθεια του ακροδεξιού νεοφιλελευθερισμού και του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού, στράφηκε εναντίον τους. Απαιτούσε «όλη την εξουσία» και όχι μόνο στους δρόμους, τα σχολεία και τις γειτονίες. Γρήγορα έγινε αντιληπτό ότι οι νουθεσίες δεν πιάνουν στο τέρας. Ότι ο έλεγχος επάνω του εκ μέρους της συγκυβέρνησης και του αστικού κοινοβουλευτισμού είχε χαθεί. Ο φασισμός μπορεί να γεννιέται μέσα από τον κοινοβουλευτισμό, αλλά επιδιώκει την αντιδραστική κατάργησή του, την **ανοιχτή δικτατορία του κεφαλαίου**, εντελώς αντίθετα με την κομμουνιστική αντικαπιταλιστική πολιτική που επιδιώκει την επαναστατική υπέρβασή του προς μια ανώτερη εργατική δημοκρατία.

Μπορούμε να νικήσουμε τους φασίστες και την αστική αντίδραση

Με την αστυνομική και δικαστική δίωξη της Χρυσής Αυγής αποδείχθηκε για μια ακόμη φορά, ότι ακόμα και στις πιο δύσκολες συνθήκες, σε συνθήκες της βαθύτερης οικονομικής κρίσης και της πιο βάρβαρης και καθολικής τρομοκρατικής επίθεσης του κεφαλαίου, το μαζικό εργατικό και λαϊκό κίνημα και η κοινή αριστερή δράση **μπορούν να αναγκάζουν το σύστημα και τις κυβερνήσεις σε υποχωρήσεις και αναδιπλώσεις**, να δημιουργούν προϋποθέσεις για βαθύτερα ρήγματα, για να επιβάλουν εργατικές, λαϊκές και δημοκρατικές κατακτήσεις. Αυτός είναι ο δρόμος για το ξερίζωμα του φασισμού, για μια βαθιά αντικαπιταλιστική τομή που θα ανοίξει και το δρόμο προς την επανάσταση.

Ωστόσο, τονίζουμε ξανά: Καμιά επανάπαυση! Η συγκυβέρνηση ΝΔ - ΠΑΣΟΚ και τρόικας, η ΕΕ και το «συνταγματικό τόξο» τους δεν πρόκειται να ξεριζώσουν το φασιστικό τέρας. Αφού το μάντρωσαν, άρχισαν πάλι να το χαϊδεύουν. Με τον δήθεν αντιρατσιστικό νόμο τους, έβαλαν τις νομικές προϋποθέσεις για να πέσουν στα μαλακά οι φασίστες. Για αυτό πρέπει να διατρανωθεί η απαίτηση για παραδειγματική τιμωρία όλων των ενόχων, άμεσων και ηθικών αυτουργών για τη δολοφονία του Π. Φύσσα και για όλες τις δολοφονικές και εγκληματικές ενέργειες της Χρυσής Αυγής. Οι μέχρι τώρα κινήσεις των ανακριτικών και δικαστικών αρχών δείχνουν πως το μαχαίρι δεν μπαίνει βαθιά: Μετά από κάποιες μετακινήσεις προσώπων, οι μηχανισμοί της Χρυσής Αυγής στην ΕΛΑΣ, δεν ξεριζώνονται. Για να γίνει αυτό απαιτείται ειδικά η διάλυση των ΜΑΤ και της ομάδας ΔΕΛΤΑ, που αποτελούν άντρα φασιστικής δράσης και αντίληψης. Στο στρατό και τους απόστρατους έμειναν στο απυρόβλητο οι διασυνδέσεις της Χρυσής Αυγής, ειδικά στις Ειδικές Δυνάμεις, τη Σχολή Ευελπίδων και σε συγκεκριμένες οργανώσεις αποστράτων. Το ίδιο και οι θύλακές της στο δικαστικό σύστημα και στην Εκκλησία. Πολύ περισσότερο, μένει στο απυρόβλητο η οικονομική και ποικολότροπη ενίσχυση της εγκληματικής δράσης της Χρυσής Αυγής από μέρους συγκεκριμένων εφοπλιστών, τραπεζιτών και μιντιαρχών. Αλλά και οι ειδικές διασυνδέσεις της με το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, ακόμη και με το περιβάλλον του ίδιου του πρωθυπουργού. Για πιο λόγο δεν καλείται να απολογηθεί ο πρώην σύμβουλος του Π. Μπαλτάκος, αλλά και άλλοι ακροδεξιοί κρυπτοφασίστες που ενδημούν σε ομίλους και εφημερίδες που καλούσαν σε συνεργασία με τη Χρυσή Αυγή; Με αφορμή και αιτία την επέτειο ενός έτους από τη δολοφονία του Π. Φύσσα **όλα τα παραπάνω αιτήματα** πρέπει να τεθούν από το αντιφασιστικό, εργατικό, λαϊκό και δημοκρατικό κίνημα με νέα ένταση και σαφήνεια. Ο Π. Φύσσας θα δικαιωθεί πλήρως όταν τσακιστούν τα δολοφονικά δίκτυα των νεοναζί.

Μέτωπο κατά του φασισμού και της κρατικής τρομοκρατίας

Για να αντιμετωπιστεί και ξεριζωθεί ο φασισμός, απαιτείται η πίεση από το λαϊκό αντιφασιστικό κίνημα στο δικαστικό και πολιτικό σύστημα. Αλλά αυτό δεν φτάνει.

Απαιτείται η διαρκής μαζική πάλη, η πολιτική ανάπτυξη της, η ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού, λαϊκού και ειδικά, του νεολαιίστικου κινήματος. Αυτό είναι που **θα πετάξει έμπρακτα τους φασίστες έξω από τις γειτονιές**, τα σχολεία, τα εργοστάσια και τις επιχειρήσεις, στο δημόσιο και, πάνω από όλα, στον ιδιωτικό τομέα και τους ανέργους, όπου η επιρροή τους ανεβαίνει ανησυχητικά. Χρειάζεται στροφή όλων των μαχόμενων δυνάμεων της Αριστεράς στο **κοινωνικό μέτωπο**, η έμπρακτη και υλική σύγκρουση για την ήττα μέτρων, για κατακτήσεις και ρωγμές στην επίθεση, για την κατάργηση των μνημονίων και την ανατροπή της βάρβαρης πολιτικής και των κυβερνήσεων που την υλοποιούν, την ήττα του μαύρου μετώπου κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ. Η **κοινή δράση των μαχόμενων δυνάμεων της Αριστεράς** αποτελεί ουσιαστικό όρο για την αντιμετώπιση του εργατικού, λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος και την κατάκτηση νικών. Η πικρή εμπειρία από την υποτίμηση του φασιστικού φαινομένου και της ανάγκης εργατικού μετώπου απέναντι του στα χρόνια του μεσοπολέμου αποτελεί αυστηρή προειδοποίηση. Αλλά και η ενσωμάτωση, η συμμαχία με ανύπαρκτα «δημοκρατικά» τμήματα της αστικής τάξης, τα «λαϊκά μέτωπα» και οι «αριστερές κυβερνήσεις», έδειξαν, όπως το 1944 στην Ελλάδα ή το 1973 στη Χιλή, ότι δεν μπορούν στρατηγικά να νικήσουν το φασισμό και την αστική αντίδραση.

Για να αντιμετωπιστεί και ξεριζωθεί ο φασισμός απαιτείται η σταθερή ιδεολογική αντιμετώπισή του μαζί με την αντιμετώπιση της δεξιάς αναθεώρησης της ιστορίας που εξισώνει το φασισμό με τον κομμουνισμό, τους θύτες με τα θύματα. Είμαστε εντελώς **αντίθετοι, όμως, με κάθε δίωξη των ιδεών και των φρονημάτων**, που από τη μια κρύβει το κύριο, που είναι η δίωξη και αυστηρή τιμωρία των εγκληματικών πράξεων της Χρυσής Αυγής και του φασισμού ενάντια στο λαϊκό κίνημα και σε κάθε άνθρωπο και από την άλλη, ετοιμάζει το έδαφος για διώξεις εναντίον των κομμουνιστικών, επαναστατικών και αριστερών ιδεών και δυνάμεων.

Το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και η νΚΑ καλούν τους εργαζόμενους, τους ανέργους, τους νέους, τον λαό σε μαζική καθολική συμμετοχή στις κινητοποιήσεις για τον ένα χρόνο από τη δολοφονία

του Παύλου Φύσσα. Κινητοποιήσεις μαζικές και ενωτικές, διαδηλώσεις παλλαϊκές και όλης της ανυπόταχτης νεολαίας, αλλά όχι άχρωμες, ούτε άφωνες. Οι δολοφόνοι του Φύσσα και πολλών μεταναστών έχουν χρώμα: το μαύρο των νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Αυτοί που επώασαν το αυγό του φιδιού έχουν επίσης χρώμα: είναι το μαύρο μέτωπο κυβερνήσεων – ΕΕ – ΔΝΤ – κεφαλαίου, που έχουν ρίξει το λαό στη μαύρη εξαθλίωση και που οικοδομούν τον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό. Είναι το χρώμα του χρήματος, που λεηλατεί τα ζωτικά δικαιώματα του λαού. Ενώ, ενάντια σε όλα αυτά θα υψωθεί η φωνή των νέων και των εργαζομένων που θα κατακλύσουν τους δρόμους την επόμενη βδομάδα. Απαιτείται όμως η **μόνιμη και σταθερή ανάπτυξη της λαϊκής πάλης για τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις ελευθερίες** της εποχής μας, η ενίσχυση της ΚΕΔΔΕ και όλων των κινήσεων και συλλογικοτήτων που αντιμάχονται την κρατική – κυβερνητική και εργοδοτική τρομοκρατία, το φασισμό και το ρατσισμό.

Με την ANΤΑΡΣΥΑ για μια άλλη Αριστερά. Για ένα νέο κομμουνιστικό πρόγραμμα

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα πολιτική καμπή των κοινωνικών συγκρούσεων στην Ελλάδα. Η άρχουσα τάξη προετοιμάζεται πυρετωδώς για αυτές.

Για να νικήσει ο εργάτης, ο εργαζόμενος, ο λαός, απαιτείται η αντικαπιταλιστική ανατροπή, η ενίσχυση της ANΤΑΡΣΥΑ και η **πολιτική συσπείρωση** όλων των αντικαπιταλιστικών, αντιιμπεριαλιστικών, αντιΕΕ και αντισυστημικών δυνάμεων. Απαιτείται το πρόγραμμα για τις επαναστάσεις και την **διεθνική κομμουνιστική απελευθέρωση** της εποχής μας. Που θα φωτίσει τις αιτίες, θα δώσει ερμηνεία για το χτες και το σήμερα και προοπτική για το αύριο των αγώνων.

Που θα νικήσει ιστορικά και αμετάκλητα το φασισμό.

NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, Σεπτέμβρης 2014